

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

4 Præsulis in synodo fit condemnatio sola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

vis necessitas detinuerit, pro se legatum ad synodum mittat, nec a communione suspendatur, cuius causa intenditur, nisi ad causam suam dicendam, electorum judicium die statuta literis evocatus, minimè occurrit, hoc est, (nisi aliena a praeoccupaverit necessitas) infra duorum, vel trium mensuram spatium, & cō amplius, prout causa dicteretur.

Codici lib. 9. tit. de accusat. & inscrip. l. 3. Imp. Alexander Augustus. [Res capitulum criminum absentes etiam per procuratorem defendit leges publicorum iudiciorum permittunt.] q. Ecce, quod Episcopos impeditus, & causa sua adesse non valens, legatum pro se iubetur ad synodum mittere. Sed legatus iste non ad causam agendam, sed ad necessitatem synodo exponendam mittitur, quod impeditur Episcopos synodo presentiam suam exhibere non valens. Causam autem (maxime criminalem) mudi nisi per se age retice.

C. II. q. Criminaliter accusari, vel accusatus per se experiantur.

Unde Hadrianus Papa in capitulus. 4. 38. ait.

In b. criminalibus causis nec accusator, nisi per se, aliquem accusare potest, nec accusatus per aliam personam se defendere permititur.

C. III. q. In omnibus cauſis, preterquam in criminalibus, Episcopi, & sacerdotes pro se accusati vocari habeant.

Item Anacletus Papa.

Via Episcopis, univerſique sacerdotes ad solam laudem Dei, bonorumque operarum actiones constituantur, debet unusquisque eorum tam pro ecclesiasticis, quam etiam pro suis actionibus (excepto publico videlicet crimen) habere advocationem, non male fama suscepit, sed bona opinio, & laudabilis artis inventum: nemus humana luera attendunt, aterna præmia perdant.

¶ Hoc capitulum, quod ex Anacletu estatutum, habetur in concilio Eugenii Papa secundi, tempore Ludovici ac Lotharii Imperatorum habito, cap. 19. Quod etiam à Leone quanto tibi reperitur. Ex quo canone Lotharius, lib. 2. legum Longobardorum, de advocatis, & Vicedominis, obovarum capitulare composuit.

QVÆSTIO IV.

Quid autem ab his synodali audiencia, damnari non debet, auctoritate Iulii Papæ c. probatur, qui c. p. 1. ait.

C. I. q. Nisi in legitima synodo Episcopus judicari, vel audiiri non debet.

N illus Episcopus, nisi in legitima synodo, & suo tempore Apostolica auctoritate convocata, super quibusdam a criminalibus pulsatus audiatur, vel c. judicetur, vel damnetur. Si aliter praesulnum a quibusdam fuerit, in vanum dedicatur, quod egerint, nec inter statuta in ecclesiastica ullo modo reputetur.

i. Statuta] Ab illi hac dictio ab originali, & ceteris locis indicatur.

C. II. q. Episcopus accusatus, à duodecim audiatur, causa vero fini ad se am. Apostolicam deferatur.

Item Zephherinus Urbi Roma Archiepiscopus, episcopa prima Episcopi Sicilia.

D uodecim iudices quilibet Episcopus accusatus, si necesse fuerit, eligat, à quibus eius causa iuste judicetur: nec prius audiatur, aut excommunicetur, vel judicetur, quam ipsi per se eligantur, & regulariter voti vatis g. ad suorum primò conventum Episcoporum,

a. alia.] orig. b. Ans. l. 3. c. 88. Pann. l. 4. c. 36. c. Et in C. Hadrianus. s. 3. Capitulum l. 6. c. 287. d. al. quibusvis. e. al. id est. f. 3. 9. 4. 6. 7. Poly. l. 5. tit. 4. Ans. l. 3. c. 45. Ivo part. 5. c. 245. g. al. votates.

per eos ejus causa justè audiatur, & rationabiliter dilatur. Finis verò ejus causa ad sedē Apostolicam defertur ibidem terminetur: nec ante finiatur [sic ab Apollis, vel successoribus eorum olim statuum ejus] quoniam auctoritate fulciatur.

Quod verò absq; synodali audiencia Episcopus datur, sive prejudicio Romana sedi oportet intelligi, que sive Horitate, quosa valer damnam, vel damnam absolvere. Gelatius Papa [ipsi sunt canonis] infra causam nouam, [Sententia excommunicationis notatus.] q. Item Hadrianus, c. 1. [ad Romanam ecclesiam in omnibus primatum, manifestum est, quod que sunt per unanimam, provinciam, ipsius provinciae dispensentur: sic ut in Niceno constat: decretum esse emulatum.] a. vero accusatus ad concilium venerit, quicquid confundere & scelere agitur, aut ab accusatiori parte proponatur, contentiosis vocibus, sed multisima verborum relative putatur.

C. III. q. In cognitione causarum contentus, & cum non habeant.

Unde in Toledoano concilio XI. c. 1. legio.

I n loco benedictionis, confidentes Domini Sæculi nullis debent aut indiscretis vocibus perstare, & quibuslibet tumultibus perturbari, & nullis etiam vobis fabulis, vel risibus agi, & (quod decretus est) obsecrationibus tumultuosas voces effundere [non enim ut Apostolus e. ait, prout se religiolium de non restrâna lingua, siam, sed seducens cor suum, ut est religio] cultum enim suam iustitia perdit, quantum iudicij obfrepentium turba, & confusio, dicit propheta. e. [Exit cultus iustitia silentium.] Debet enim quicquid animi consultationibus & confidentiam ipsius aut ab & accusantium parte proponitur, sic multitudine vobis relatione proferri, ut nec contentiousi sensus audientium turbent, nec iudicij & vigorem de multo enervent. Quicunque ergo in conveniuntur, quæ præmissa sunt, violanda credidit, & contra interdicta aut tumultu, aut contumelias, vel indebet, vel iuri conturbaverit, iuxta divina legis edictum, puniatur, & [Exice derisorum, & exhibet cum eo iurgium, cum omni dedecore de confessione, & abstrusis, a munere cœtu secedat, & trium dierum excommunicationis sententiam] perfecatur.

QVÆSTIO V.

Nunc autem queritur, enī si aliquis iudicandu[m] malum quia crimen alterius indicat. De hoc sicut R. Hadrianus serm. 1. 3. de communia vita clericorum & regula tertia, dicunt.

C. I. q. Magis nocet, qui crimen celat, quam quod amicabiliter indicat.

N on vos judicetis esse malevolos, quando crimen alterius indicatis. Magis quippe innocentes non cœsi fratres vestros, quos indicando corrige potest, & cœdo perire permissus. Si enim frater tuus vobis obnoxio corpore, quod vellet occidere, dum times fecari, nonne abdetur a te sicut, ac misericorditer indicavit? quoniam ergo potius debes in manifestare crimen, ne detenus tunc trefcat in corde?

a. est iniuria causa non. Suprad. 3. 9. 6. neminem. Detinet in prime. Ivo p. 4. c. 24. b. al. perurbare, c. lac. d. al. turbare, al. quando silentium perit, & iudicium obfrepentium nulli constandit.] e. Etsi 32. f. al. collationibus, g. al. causantium. h. al. iudicium i. Proverb. 2. k. in vobis legebatur, confessione, & al. consueta. l. Ideo quoniam in eum debes manifestare, ne, &c. orig. C. II.